

میراث های فرهنگی جهانی...
«ص ۳»

وضعیت بد قربانیان و نبود...
«ص ۲»

وضعیت نابسامان پولیس زن در حاکمیت طالبان

«صفحه ۳»

سازمان ملل برای رهایی زنان زندانی بالای طالبان فشار وارد کند

خشن و تروریستی شان علیه فعالان مدنی و اجتماعی ثابت ساخته اند که آنها دموکراسی و آزادی بیان را ادامه ص ۳

جنبش زنان افغانستان برای عدالت و آزادی با نشر اعلامیه‌ای از نهادهای بین‌المللی حامی حقوق بشر خواست تا از طریق اعمال فشار بر گروه طالبان زمینه آزادی فعالان مدنی و زنان معترض در بند طالبان توسط این گروه را فراهم سازد. این جنبش در اعلامیه‌ای می‌گوید که با گذشت مدت زمانی از زندانی شدن ژولیا پارسی، ندا پروانی، مطیع الله ویسا، رسول پارسی و مرتضی بهبودی می‌گذرد اما هیچ اطلاعی از محل و چگونگی نگهداری آنان در دست نیست. در اعلامیه آمده است: «طالبان بارها، با برخورد

طالبان در بامیان از محصلین آزمون امارت شناسی گرفته است

خبرگزاری زنان افغان: آژانس خبری باختی رسانه تحت کنترل طالبان، گزارش داده است که طالبان در بامیان از ۲۰۰ تن محصلین و کارمندان دولتی آزمون امارت شناسی گرفتند. طالبان پیش از این، کتاب‌های را تحت نام امارت شناسی برای ۳۰۰ تن محصلین و کارمندان دولتی توزیع کرده و برای تشویق اشتراک کنندگان جوایز نیز وعده کرده اند. طالبان هدف از کتاب‌خوانی و برگزاری آزمون در این مورد را آشنایی و معرفت جوانان با نظام طالبان عنوان کرده است.

حبس خانگی زنان و مبارزه با افسردگی

کار روزمره زنان در حکومت طالبان

دایماً درگیر اضطراب و پریشان حالی هستند، نمی‌توانند این احساس را کنترل و سرکوب نمایند. این عوامل باعث می‌شوند اکثر زنان و دختران از فرط افسردگی دست به خودکشی بزنند.»

مخالفت طالبان با زنان، موسیقی، هنر، دیگراندیشی و آزادی نشانگر آن است که این گروه سرآشتی با هم‌دیگر پذیری و جامعه کثرت‌گرا را ندارد.

با این حال تصویر آینده افغانستان در حال حاضر تحت حاکمیت جبری طالبان، آفات جنسیتی، بسیار مبهم دردناک و ناروشن است.

روی این ملحوظ، جامعه جهانی باید مسوولیت‌های شان را در برابر زنان رها شده‌ی افغانستان بر عهده بگیرند. زنانی که بدون پشتوانه سیاسی به خیابان‌ها برآمده و حقوق انسانی خویش را مطالبه می‌نمایند، از آنها حمایت کنند. نماینده-

های واقعی زنان افغانستان را در نشست‌های بین‌المللی دعوت نمایند. در این صورت با یقین می‌توان گفت که این گروه نمی‌تواند زنان را از سر راه خود بردارند، بلکه مساله‌ی زنان عامل سرنگونی این گروه خواهد شد.

طالبان در افغانستان در خانه‌ها حبس شده‌اند و اجازه رفتن به مکاتب، دانشگاه‌ها، محل کار، مراکز تفریحی و ورزشی را ندارند، حبس خانگی، فشارهای روحی، بیکاری و دور بودن از اجتماع باعث افسردگی زنان شده و

کردند؛ اما طالبان با میله تفنگ و زندانی ساختن، اکثر این مدافعان حقوق زن را سرکوب کردند. خانم صالحی دانشجوی رشته حقوق در یکی از دانشگاه‌های افغانستان، می‌گوید: «زنان و دختران در دو سال حاکمیت

در این میان، شماری از زنان و مدافعان برای دفاع از حقوق انسانی شان با برآمدن به خیابان‌ها حاکمیت و آفات جنسیتی طالبان را به چالش روبرو کرده‌اند و پرچم «نان، کار، آزادی»، «عدالت برای همه» آزادی خواهی را بلند

نوعیت حجاب، دخالت به زندگی زنان، محرومیت از درس و تحصیل، تبعیض و خشونت‌های روانی و فیزیکی از جمله سدهای است که از سوی طالبان فرا راه زنان افغانستان قرار داده شده است.

خبرگزاری زنان افغانستان: افغانستان کشوری است خشونت‌زا و خشونت پرور، تبعیض و خشونت ریشه در فرهنگ دیرینه‌ی این سرزمین دارد. نگرش‌های تعصب‌گرا و خشونت پرور و به شدت سنتی همواره از زنان این سرزمین قربانی می‌گیرند و حقوق شان پامال شده و منحصبت جنس دوم دیده می‌شوند.

روزگار غم‌انگیز، تاریک و مبهم زنان افغانستان برای هیچ کسی پوشیده نیست. پس از به قدرت رسیدن گروه طالبان، دستاوردهای بیست ساله زنان وارونه شد، طالبان وجود زنان را از صحنه‌های سیاسی و اجتماعی انکار کرده و می‌کنند. طالبان با روایت افراطی از اسلام و تفکر به شدت خرافاتی و غیرمدنی زندگی را برای زنان این کشور سخت و دشوار ساخته‌اند.

زنان این سرزمین به انواع خشونت مواجه شده است. زنان و دختران افغانستان؛ حبس خانگی، ازدواج اجباری، بریده شدن بینی، سوزانده شدن با آب جوش، کشیده شدن ناخن‌های دست و پا، لت- و کوب و ... را لمس و تجربه کرده است.

حجاب اجباری و تعیین

خبرگزاری زنان افغانستان: شماری از منابع مردمی و آسیب دیده‌های زمین لرزه روز شنبه در ولایت هرات افغانستان می‌گویند بیشتر قربانیان زنان و کودکان هستند که از این میان، جان‌باخته‌های مرد دفن شده‌اند و یک تعداد از زنان جان‌باخته به دلیل نبود امکانات و غسل دهندگان زن دفن نشده و اجساد شان روی زمین باقی مانده‌اند.

این منابع می‌گویند به دلیل تخریبات زیاد زمین لرزه، همه خانه‌ها و اماکن از بین رفته و جای برای غسل دادن اجساد به ویژه زنان وجود ندارد.

وضعیت بد قربانیان و نبود غسل دهندگان زن

در قریه‌های آسیب دیده هرات

گفته می‌شود ساحات سیاه آب و نایب رفیع از جمله قریه‌های اند که در آن غسل دهندگان زن برای شستن اجساد زنان قربانی زمین لرزه اخیر وجود ندارد.

یک تن از شاهدان محل رویداد به خبرگزاری زنان افغانستان می‌گوید: «اجساد خانم‌ها روی زمین مانده بود، یک خانم را دیدم که جسدش در حالت خوبی قرار نداشت و حتی لباسش درست به جانش نمانده بود، متأسفانه وضعیت خراب است و امکانات هم کم. نهادهای امدادرسان و مسوولین کوشش می‌کردند بیشتر زخمیان را نجات دهند.»

در همین حال برخی از کمک‌رسان‌های مردمی می‌گویند، برای دفن و غسل اجساد زنان در قریه‌های زنده‌جان می‌خواستند غسل دهندگان زن را با خود به محل رویداد ببرند اما برای آنان گفته شده که شماری از اجساد به هرات منتقل شده‌اند و مانع رفتن این غسل‌ها شده‌اند.

همچنان به دلیل خراب بودن وضعیت در ولسوالی‌های آسیب دیده و افزایش آمار کشته‌ها در اثر زمین لرزه، اجازه حضور برای زنانی که می‌خواستند برای کمک به آنجا بروند را نداده‌اند.

میراث های فرهنگی جهانی

بامیان

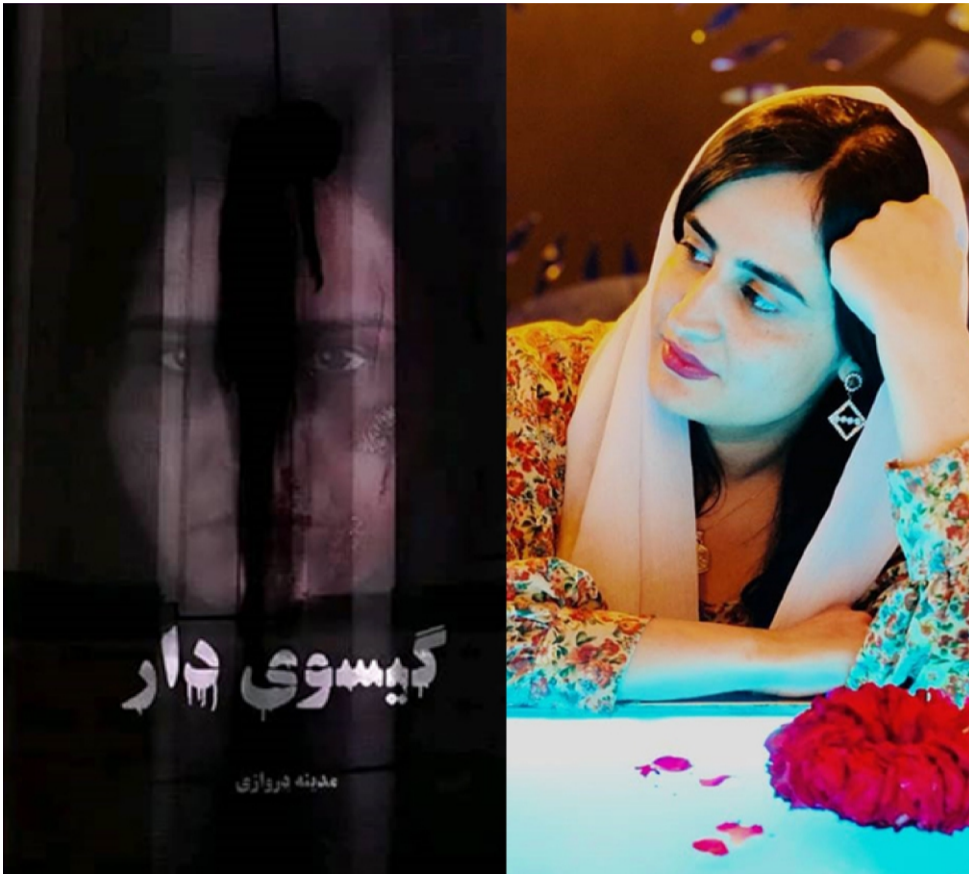
زیر دستبرد طالبان

منابع محلی از بامیان می گویند، طالبان پس از حفر مقبره ها در چندین ولسوالی بامیان، اکنون به بهانه مرمت کاری چشم به برخی از میراث های فرهنگی جهانی در بامیان دوخته اند. به گفته منابع، اخیراً طالبان مرمت کاری شهر ضحاک را روی دست گرفته اند و راهروی های این شهر تاریخی را به کمک مالی یونسکو بازسازی می کنند اما هر شب قسمت هایی از شهر ضحاک را به مقصد پیدا کردن آثار باستانی حفاری می کنند. به گفته منابع، شماری از باشندگان قریه ی شش پل، که در

نزدیکی شهر ضحاک زندگی می کنند، کندن کاری این مکان تاریخی را توسط طالبان دیده اند اما طالبان آنان را تهدید کرده اند که به کسی چیزی نگویند. طالبان محلی طی بیش از دو سال حاکمیت شان در بامیان بسیاری از مکان های تاریخی این شهر را دست برد زده اند. کندن کاری بودا، شهر غلغله، مکان تاریخی واقع به دره سادات و مقبره دختر شاه در ولسوالی پنجاب از جاهای تاریخی است که طالبان در دید عموم کندن کاری کرده و آثار باستانی را دزدیده اند.

گیسوی دار؛ نخستین اثر مدینه دروازی در کابل منتشر شد

مدینه دروازی یکی از زنان معترض افغانستان است که برای حقوق اساسی زنان در برابر طالبان به خیابان اعتراض رفت، اما به دلیل اعتراضات مدنی از سوی طالبان دستگیر و در زندان شکنجه شد. مدینه دروازی پس از آزادی از زندان طالبان به کشور پاکستان مهاجر شد اما در پاکستان نیز از سوی پولیس دستگیر و زندانی شد و سرانجام پس از آزادی با کودکانش به یکی از کشورهای امن پناهنده شد.

مدینه دروازی اثر «گیسوی دار» را برگرفته از تجارب زندگی زنان در جامعه افغانستان نوشته است.

گیسوی دار را به چاپ رساندیم. این کتاب در کابل به گونه مخفیانه چاپ و میان زنان منتشر شده است. او هدف از چاپ و پخش مخفیانه دلنوشته ی گیسوی دار را تثبیت اهداف بر مبنای مبارزه و دادخواهی به شیوه های مختلف برای زنان افغانستان دانسته است.

خانم دروازی در مورد «گیسوی دار» در فیسبوک نوشته است: «امروز در افغانستان زیر سایه ی شوم طالبان دلنوشته ی گیسوی دار به چاپ رسید؛ برخلاف تصورم از آن اثر با شکوه و با حضور هم میهنان عزیزم رونمایی شد، متأسفانه همراه با اندوه بزرگ زندانی شدن دو هم سنگرمان ژولیا و ندا، محدودیت های همه جانبه علیه زنان و قید خانگی آنها،

اعتراض تاکید می کند که صدای اعتراضی زنان افغانستان خاموش نخواهد شد بلکه هر روز در هر گوشه ی این سرزمین زنی واژه ی آزادی را فریاد خواهد کشید.

این اثر مدینه دروازی در کابل در حالی به گونه ی مخفیانه چاپ و منتشر می شود که تمامی فعالیت های فرهنگی و ادبی زنان از سوی طالبان منع شده است.

است: «ما هرگز اجازه نخواهیم داد که جنایت های طالبان با سفید نمایی آنها توسط لابی گرانیشان پنهان بمانند. گیسوی دار روایت افسانه ها نیست، واقعیت دردها، سکوت های اجباری، مبارزات از چهارچوب خانه و بردباری یک زن افغانستانی است.» او همچنان تاکید کرده است که با رونمایی این کتاب به شکل

گیسوی دار را به چاپ رساندیم. این کتاب در کابل به گونه مخفیانه چاپ و میان زنان منتشر شده است. او هدف از چاپ و پخش مخفیانه دلنوشته ی گیسوی دار را تثبیت اهداف بر مبنای مبارزه و دادخواهی به شیوه های مختلف برای زنان افغانستان دانسته است. خانم دروازی در پیامی نوشته

سازمان ملل برای رهایی زنان...

محل نگهداری و در مواردی حتی دستگیر شدن آنان را مخفی کردند. در آخرین مورد ژولیا پارسی و ندا پروانی توسط استخبارات طالبان از خانه های شان دستگیر شدند اما این گروه در مورد دستگیری شدن آنان سکوت کرده و چیزی نمی گویند.

نهادهای مدنی می خواهیم که تا بالای گروه طالبان فشار آورده و این زنان و مردان در بند آزاد شود و دوباره به زندگی شان برگردند.» این درحالیست که گروه طالبان در دو سال پسین با به خشونت کشیدن، اعتراضات معترضان را سرکوب و آنان را زندانی کردند اما

در افغانستان محدود ساختند و با برخورد های اهریمنی چون؛ قتل، شکنجه، زندان نمودن و تجاوز، منتقدان خود را بارها سرکوب کرده اند.»

جنبش زنان افغانستان برای عدالت و آزادی همچنان تأیید کرده است که در بند کشیدن این فعالان بدون هیچ جرمی نمونه ای بارزی از جنایت های بشری این گروه است و آنان با زندانی ساختن زنان معترض و فعالان اجتماعی، باعث وحشت و ناامنی روانی در بین زنان معترض شده است.

«ما نمی توانیم به حقایق های پشت پرده و جنایت های طالبان در افغانستان بپردازیم.

ما جنبش زنان افغانستان برای عدالت و آزادی، از نهادهای بین المللی، حامیان حقوق بشر، و

وضعیت نابسامان پولیس زن در حاکمیت طالبان

کردند، می گویند که ده ها زن نظامی و امنیتی در شرایط بسیار بد امنیتی، اقتصادی و روانی در خفا به سر می برند و هیچ کسی را ندارند که به آنها کمک کند. آن ها می گویند: «مسئولان نظامی نظام پیشین آنها را در وضعیت بسیار ناگوار تنها گذاشتند و گریختند.» طاهره حسینی، سرباز نیروهای ویژه پولیس «سی.آر.یو» بود، اما از دو سال پیش تاکنون از وقتی که طالبان قدرت را در افغانستان به دست گرفتند، از شهری به شهری،

شماری از زنان که در نظام جمهوری به وظایف امنیتی و نظامی مشغول بودند. پس از سقوط دولت جمهوری و حاکمیت دوباره گروه طالبان، زنانی که در بخش های نظامی و پلیس ایفای وظیفه می کردند، شغل های شان را از دست داده و شماری از آنها کشور را ترک کردند. در بیست سال گذشته روی زنان پلیس امنیتی سرمایه گذاری های هنگفت صورت گرفته بود؛ حمایت تمویل کننده های بین المللی و مأموریت های آموزش نیروهای ناتو و خارجی به زنان پولیس از جمله تلاش هایی بود که برای آنها هزینه شده بود. اما با بازگشت دوباره طالبان همه ی این دستاوردها فرو ریخت و به کلی نابود شد. زنانی که در نیروهای ویژه پلیس «سی.آر.یو» در افغانستان کار می

Earthquake Victims in Herat:

“ Aids are not distributed fairly among the needy ”

Following the earthquakes of the past two weeks in Herat province, a lot of aid from various organizations and countries poured into this province for the victims of these earthquakes. However, a number of residents of this province say that the process of distributing the collected aid is not fairly among the needy and those who deserve it are deprived of these aids.

Zulaikha is one of those whose house was seriously damaged after the recent earthquakes in Herat, and she and her family have been spending their days and nights by the road for more than two weeks.

Zulaikha says that until now no attention has been given to them and the aid is distributed based on

recognition and ethnicity. She continues: "Our house is badly damaged, we don't have enough food, we don't have shelter, and my children all got sick, but there is no one to solve our problems."

This is while a large number of aid groups in Herat have concentrated their humanitarian aid in several districts and remote areas, and residents in and around Herat city say that they are in a bad economic situation and do not even have a tent to stay in.

Zarmina is one of the victims of the earthquakes in Herat, who lives in Jibril region of this province.

She says: "Our house is not safe, earthquakes happen frequently and we have been camping outside the house between the dirt

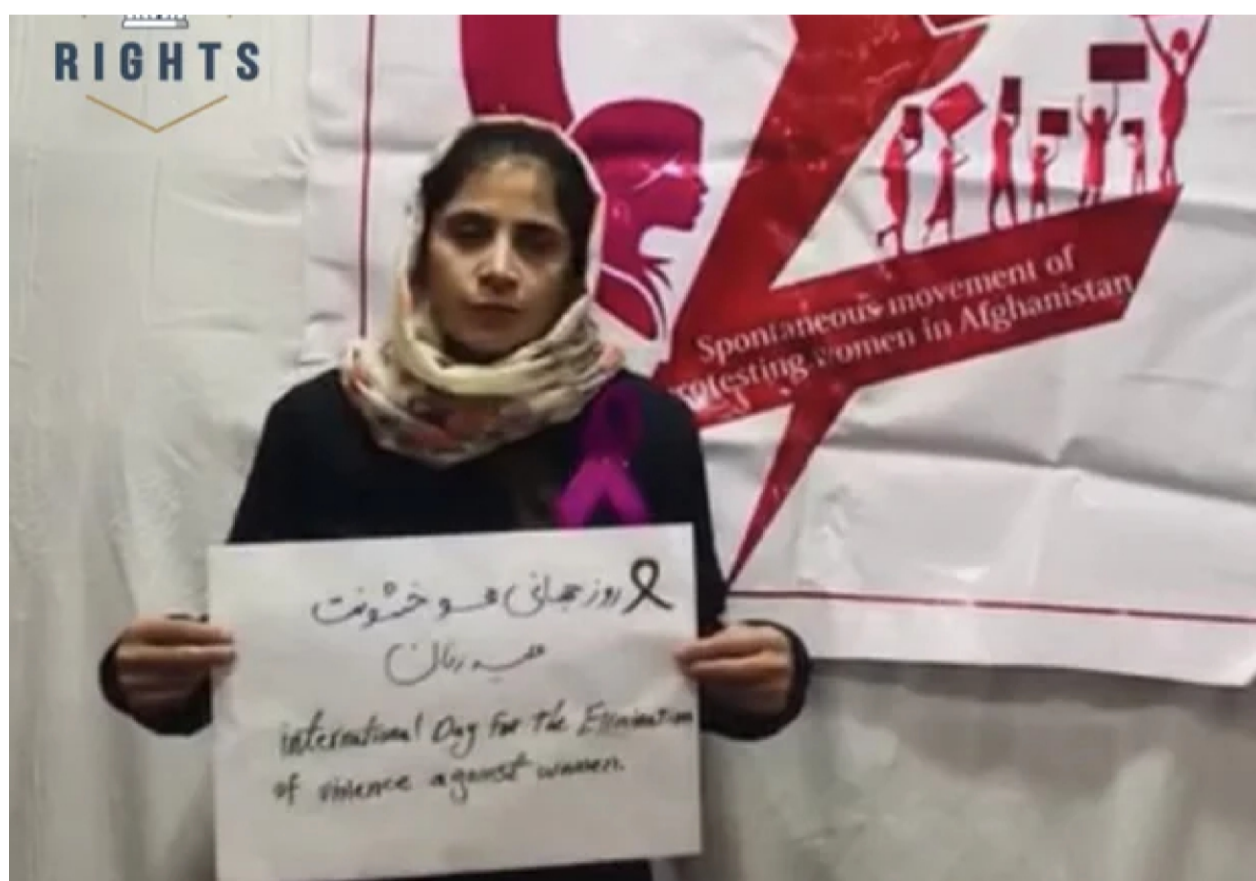
fields for two weeks, the nights are cold and the days are very hot. No one cares about us when we go to the local representative, he says that the earthquake is over, you don't need help and go back to your homes."

Some of the victims of the earthquake say that the officials distribute the aid among themselves and their acquaintances or based on ethnicity, and some of them provide aid only in specific areas because of their name and fame.

The recent deadly earthquakes in Herat province have caused a lot of life and financial losses for the residents of this province, and the most affected by these earthquakes are women and children of different districts, especially Zinda Jan district.

Manizha Seddiqi Arrested by the Taliban Group

Afghan Women's News Agency - A number of women's rights activists report that another female protester has been arrested by the Taliban group.

Shamail Tawana Naseri, the head of the Women's Movement for Justice and Freedom, published a picture of Ms. Seddiqi and wrote that the Taliban arrested a woman protester named Manizha Siddiqui fourteen days ago.

Naseri added: "Once again, the extremist and misogynist group of the Taliban arrested

and imprisoned another protester on October 9, continuing the gender apartheid and imprisoning women activists and human rights activists."

She has further emphasized that women are victims only for seeking justice. Manizha Seddiqi's detention has taken place while protesting women Neda Parwani and Zhulia Parsi have been in Taliban prison for a long time, and their families have not been able to see them or clarify the reason for their arrest and finding their whereabouts.